

A Fővárosi Ítéltábla a Danubia Szabadalmi és Védjegy Iroda Kft. (...., ügyintéző: dr. Szigeti Éva jogtanácsos) által képviselt felperes neve (....) kérelmezőnek a Magyar Szabadalmi Hivatal nemzetközi védjegybejelentést elutasító határozatának megváltoztatása iránt indított ügyében a Fővárosi Bíróság 2010. június 21. napján kelt, 3.Pk.26.187/2009/4. számú végzése ellen a kérelmező 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság végzésével elutasította a kérelmezőnek a Magyar Szabadalmi Hivatal (a továbbiakban: Hivatal) nemzetközi védjegybejelentést elutasító határozatának a megváltoztatása iránt előterjesztett kérelmét.

A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) 76/P. §-ának (4) és (5) bekezdése alapján megállapította, hogy a Hivatal jogszerűen utasította el a kérelmező nemzetközi védjegybejelentését, annak megváltoztatására az elsőfokú bíróság nem látott alapot.

Kitért rá, hogy mivel a nemzeti védjegyhatóság úgy találta, hogy a nemzetközi lajstromszámú, „JELZIN” feliratot tartalmazó ábrás védjegy a Nizzai Megállapodás 33. osztályában a vodka termékek körében alkalmas az áru származása tekintetében a fogyasztók megtévesztésére, nyilatkozattételre hívta fel a kérelmezőt, aki egy alkalommal határidő hosszabbítást kért és kapott, azonban az újabb határidő alatt sem nyilatkozott. Rámutatott, hogy megváltoztatási kérelmében a kérelmező kizárólag az árujegyzék korlátozását adta elő, miszerint az oltalmat csupán az „Oroszországból származó vodkákra” kéri, nem nyilatkozott azonban arról, hogy miért mulasztotta el a hatóság által kitűzött határidőt. Okfejtése szerint ennek folytán a Hivatal jogszerűen alkalmazta a Vt. 76/P. §-ának (4) és (5) bekezdéseiben foglalt intézkedéseket, amin utóbb nem változtat a kérelmező azon elkésett nyilatkozata, hogy az árujegyzéket korlátozni kívánja.

A kérelmező fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú végzés megváltoztatásával a védjegybejelentés korlátozott árujegyzék szerinti lajstromozását kérte,

másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezésével a Hivatal új eljárásra utasítását indítványozta.

Kifejtette, miszerint döntésével az elsőfokú bíróság a kérelmezőt elzárta a jogorvoslattól, holott annak lehetőségét a hivatali határozat is feltünteti. Előadta, hogy mivel a lajstromozási eljárás jogerősen nem zárult le, nincs akadálya annak, hogy a védjegy árujegyzéke a bírósági szakban kerüljön korlátozásra. Kitért rá, hogy míg korábban a Hivatal a nemzetközi védjegybejelentések esetében az árujegyzék korlátozásához elfogadta a hozzá benyújtott nyilatkozatot, most ezt a WIPO Nemzetközi Irodáján keresztül kéri. Ennek megfelelően igazolta, hogy 2010. szeptember 23. napján az MM6(F) nyomtatvány beadásával eljár a Nemzetközi Irodánál az árujegyzék fentiek szerinti korlátozása érdekében.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság helyesen ítélte meg, hogy a jogszabályok helyes alkalmazásával utasította el a Hivatal a nemzetközi védjegy magyarországi oltalmát, döntésével, annak indokaira is kiterjedően a másodfokú bíróság egyetértett. Kizárólag a fellebbezésben foglaltakra tekintettel ahhoz az alábbiakat fűzi.

A kérelmező alaptalanul hivatkozott arra, hogy döntésével az elsőfokú bíróság elzárta őt a hivatali határozattal szembeni jogorvoslat lehetőségétől. Az elsőfokú bíróság a megváltoztatási kérelmet vizsgálta, tehát a kérelmező beadványát befogadta, az más kérdés, hogy azt nem találta alkalmasnak arra, hogy a Hivataltól eltérő eredményre jusson.

A Vt. X/B. fejezete taglalja a nemzetközi védjegybejelentések általános szabályait. A 76/P. § (1) bekezdése értelmében a Magyar Szabadalmi Hivatal a Magyar Köztársaságot megjelölő bejelentés tekintetében elkészíti a 60. § szerinti kutatási jelentést, és elvégzi a 61. § szerinti érdemi vizsgálatot.

A (4) bekezdés szerint, ha a nemzetközi védjegybejelentés nem felel meg a 61. § (2) bekezdése alapján vizsgált követelményeknek, vagy azzal kapcsolatban felszólalást nyújtottak be, erről a Megállapodásban meghatározott módon és határidőn belül értesíteni kell a Nemzetközi Irodát (ideiglenes elutasítás). Az értesítésben a nyilatkozattételre legalább három hónapos határidőt kell kitűzni, amely a lejárát előtt előterjesztett kérelemre meghosszabbítható.

Az (5) bekezdés alapján, ha a bejelentő a felhívásra a kitűzött határidőben nem válaszol, a Magyar Szabadalmi Hivatal értesíti a Nemzetközi Irodát arról, hogy a megjelölés Magyar Köztársaságra kiterjedő oltalmát - részben vagy egészben - elutasítja (végleges elutasítás). Ha a bejelentő a felhívásra válaszol, a Magyar Szabadalmi Hivatal folytatja az érdemi vizsgálatot, annak alapján határoz a védjegy lajstromozásának kérdésében, és ennek megfelelő értesítést küld a Nemzetközi Irodának.

A megküldött iratokból megállapíthatóan a hatóság az ismertetett jogszabályi előírásoknak mindenben eleget tett. Megkezdte az érdemi vizsgálatot, ennek során

a Vt. 3. § (1) bekezdésének b) pontja alapján aggályosnak találta a megjelölés oltalomképeségét, ezért megfelelő határidő tűzésével nyilatkozattételre hívta fel a kérelmezőt. A kérelmező a lajstromozási akadályról értesült, határidő módosítást kért és kapott, azonban sem a határidőben, sem azon túl nem nyilatkozott. Ezért a Hivatal követve a Vt. 76/P. § (5) bekezdésében kötelezően előírtakat, jogszerűen utasította el a védjegybejelentést.

Az elsőfokú bíróság végzésében helyesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy a kérelmező utólagosan előterjesztett árujegyzék korlátozása elkésett, az nem eredményezhet a hivatali határozattól eltérő döntést. Az árujegyzék bíróság előtti szakban történő korlátozása, ami voltaképpen a nyilatkozattételi felhívás késedelmes teljesítésének minősül, nem mentesíti a kérelmezőt mulasztásának azon jogszabályon alapuló következménye alól, hogy hallgatása miatt a védjegybejelentést a Vt. 65. §-ának (1) bekezdése értelmében Magyarország tekintetében visszavontnak kell tekinteni.

A fellebbezés utalt a Hivatal korábbiaktól eltérő lajstromozási gyakorlatára a nemzetközi védjegybejelentések körében, azonban ezt semmivel nem támasztotta alá, ezért figyelemmel a Pp. 164. §-ának (1) bekezdésére előadását javára értékelni nem lehetett. Megjegyzi ugyanakkor a másodfokú bíróság, hogy mivel az elutasításra eljárási és nem érdemi okból került sor, a kérelmező nincs elzárva attól, hogy védjegybejelentését megismételje és a fellebbezéséhez pótlólag csatolt MM6(F) nyomtatvány szerint ezt már meg is tette.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság sem az elsőfokú döntés megváltoztatására, sem a határozat hatályon kívül helyezésére nem talált indokot, ezért a Vt. 79. §-án és a Pp. 259. §-án keresztül alkalmazandó Pp. 253. §-ának (2) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

, 2010. november 30.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bírósaí ügylntéző